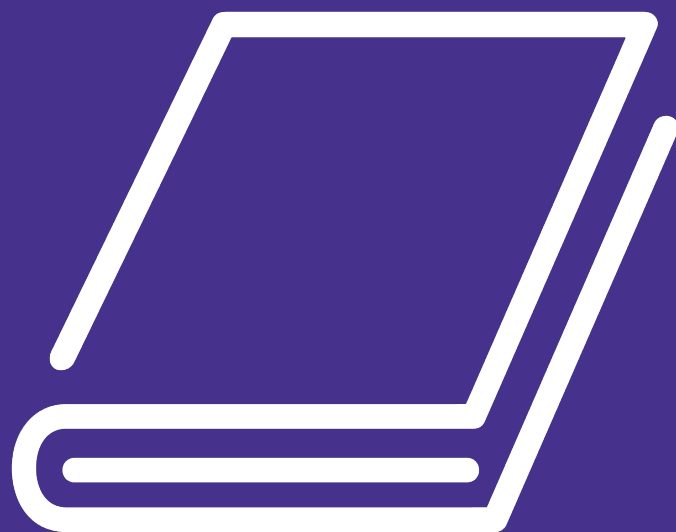

Årsberetning 2020

Nævnet for Videnskabelig
Uredelighed

August 2021

Udgivet af Nævnet for Videnskabelig Uredelighed
c/o Uddannelses- og Forskningsstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø
Tel.: 7231 7800
ufs@ufm.dk
www.ufm.dk

Publikationen kan hentes på ufm.dk/publikationer

ISSN: 2596-9153

ISBN (elektronisk publikation): 978-87-94128-14-8

Årsberetning 2020

Nævnet for Videnskabelig Uredelighed

August 2021

Indhold

1. Forord	5
2. Kompetence til at anvende lovens § 3, stk. 2, nr. 1., om ringe betydning	7
3. Sager afgjort i 2020	10
3.1 Afgørelse af 3. februar 2020 – Sag nr. 2018-13	10
3.2 Afgørelse af 4. februar 2020 – Sag nr. 2018-20	10
3.3 Afgørelse af 6. februar 2020 – Sag nr. 2019-05	10
3.4 Afgørelse af 7. februar 2020 – Sag nr. 2019-01	11
3.5 Afgørelse af 7. februar 2020 – Sag nr. 2019-02	11
3.6 Afgørelse af 10. februar 2020 – Sag nr. 2018-14	12
3.7 Afgørelse af 14. februar 2020 – Sag nr. 2019-03	12
3.8 Afgørelse af 21. februar 2020 – Sag nr. 2019-18	13
3.9 Afgørelse af 17. april 2020 – Sag nr. 2019-09	13
3.10 Afgørelse af 21. april 2020 – Sag nr. 2020-08	13
3.11 Afgørelse af 3. maj 2020 – Sag nr. 2019-04	14
3.12 Afgørelse af 3. maj 2020 – Sag nr. 2019-06	14
3.13 Afgørelse af 13. maj 2020 – Sag nr. 2019-07	14
3.14 Afgørelse af 28. maj 2020 – Sag nr. 2020-09	15
3.15 Fem afgørelser af 10. juli 2020 – Sag nr. 2019-08, 2019-21, 2019-22, 2019-23 og 2019-24	15
3.16 Afgørelse af 28. august 2020 – Sag nr. 2019-11	16
3.17 Afgørelse af 5. oktober 2020 – Sag nr. 2019-10	16
3.18 Afgørelse af 30. oktober 2020 – Sag nr. 2019-15	16
3.19 Afgørelse af 18. november 2020 – Sag nr. 2019-17	17
3.20 Afgørelse af 7. december 2020 – Sag nr. 2019-19	17
4. Aktiviteter vedrørende integritet i forskning	18
5. Medlemmer og suppleanter i nævnet	19

1. Forord

Nævnet for Videnskabelig Uredelighed afgiver hermed sin tredje årsberetning, der i henhold til § 21 i lov nr. 383 af 26. april 2017 om videnskabelig uredelighed m.v. vedrører nævnets behandling af sager om videnskabelig uredelighed. Denne årsberetning omfatter perioden 1. januar til 31. december 2020.

I ovennævnte periode blev der indbragt 24 sager for nævnet, og der blev truffet afgørelse i 20 sager. Ved periodens udløb havde nævnet 19 verserende sager.

Tre af de afgjorte sager blev afsluttet ved formalitetsafgørelser i henhold til lovens § 13, og 17 af sagerne blev afsluttet ved realitetsafgørelser. I de realitetsafgjorte sager fandt nævnet i otte sager, at der forelå videnskabelig uredelighed, mens nævnet i de øvrige ni sager fandt, at der ikke forelå videnskabelig uredelighed.

Arbejdet i nævnet har været præget af det store antal indkomne sager. Som følge heraf har nævnet blandt andet behandlet et større antal sager på til dels skriftligt grundlag og øget antallet af møder, der på grund af Covid19-krisen blev holdt som virtuelle møder.

Nævnet har i 2020 fra forskningsinstitutionerne modtaget flere henvendelser om forståelsen af begrebet *videnskabeligt produkt*. Det fremgår af lovens § 4, stk. 1, at nævnet behandler sager om videnskabelig uredelighed i videnskabelige produkter, og karakteren af det produkt, som en sag drejer sig om, er derfor afgørende for nævnets kompetence. I lovens § 3, stk. 1, nr. 6, defineres et videnskabeligt produkt som et produkt, der er frembragt ved anvendelse af videnskabelige metoder som led i forskning. Nævnet har i flere afgørelser fortolket § 3, stk. 1, nr. 6, og dermed søgt at kaste lys over en af de betingelser, der skal være opfyldt, for at en forskningsinstitution skal oversende en sag til nævnet.

På baggrund af en henvendelse fra et praksisudvalg har nævnet haft lejlighed til at overveje sin kompetence i henhold til lovens § 3, stk. 2, nr. 1, den såkaldte *ringe betydning*-regel. Efter nævnets opfattelse hører det under nævnets enekompetence at anvende reglen, blandt andet fordi dens anvendelse forudsætter, at det er fastslået, at der foreligger fabrikation, forfalskning eller plagiering, hvilket udtrykkelig i henhold til lovens § 4, stk. 1, henhører under nævnets enekompetence. Kompetencespørgsmålet om anvendelse af § 3, stk. 2, nr. 1, er i øvrigt behandlet nedenfor i afsnit 2.

Nævnets formand og sekretariat har holdt et møde med sekretariaterne for praksisudvalgene ved forskningsinstitutionerne. Mødet var et bidrag til at styrke dialogen mellem nævnet og forskningsinstitutionerne om behandlingen af sager om videnskabelig uredelighed. Det årlige møde mellem nævnets formand og repræsentanter for Danske Universiteter, som afholdes med henblik på at udvikle samarbejdet mellem nævnet og forskningsinstitutionerne, blev på grund af Covid19-krisen udskudt til og holdt i marts 2021.

København, august 2021

*Jens Hartig Danielsen
Landsdommer, dr.jur., ph.d.
Formand for Nævnet for Videnskabelig Uredelighed*

2. Kompetence til at anvende lovens § 3, stk. 2, nr. 1., om *ringe betydning*

Nævnet for Videnskabelig Uredelighed har som anført ovenfor på baggrund af en henvendelse fra et universitets praksisudvalg haft anledning til nærmere at overveje nævnets kompetence i henhold til § 3, stk. 2, nr. 1, i lov om videnskabelig uredelighed m.v.

Det fremgår af § 3, stk. 2, nr. 1, at videnskabelig uredelighed ikke omfatter tilfælde af fabrikering, forfalskning og plagiering, som kun har haft ringe betydning ved planlægningen, gennemførelsen eller rapporteringen af forskningen.

Baggrunden for praksisudvalgets henvendelse var, at sagsbehandlingstiden i sager om videnskabelig uredelighed med den indledende behandling ved praksisudvalget, nævnets behandling af sagen og en eventuel efterfølgende behandling ved udvalget af spørgsmål om tvivlsom forskningspraksis, kan blive i alt 1 ½ år. Praksisudvalget påpegede, at 1 ½ år er ganske længe at skulle vente for den anmeldte forsker givet den konkrete sags kritiske karakter. Med henblik på at reducere sagsbehandlingstiden ønskede praksisudvalget at *administrere sit mandat således, at udvalget på områder, hvor det ud fra nævnets praksis må anses for utvivlsomt, at der vil ske frifindelse i medfør af ringe betydning-reglen i lovens § 3, stk. 2, nr. 1, eller hvor det er åbenlyst, at der ikke er tale om fabrikering, forfalskning og plagiering på trods af anmeldelsens anvendelse af disse termer, undlader at videresende sagen til nævnet*. Praksisudvalget anførte, at en sådan praksis er velbegrundet ud fra et hensyn til de involverede parter interesse i en hurtig afgørelse, og at en sådan fremgangsmåde ikke strider mod loven, som ikke udtrykkelig tager stilling til kompetencespørgsmålet vedrørende anvendelse af lovens § 3, stk. 2, nr. 1.

Nævnet for Videnskabelig Uredelighed anførte i sit svar til praksisudvalget blandt andet:

Det fremgår af lovens § 4, stk. 1, at nævnet i det administrative system er ene-kompetent til at afgøre sager om videnskabelig uredelighed.

I lovbemærkningernes almindelige del, afsnit 3.5.3.1 er anført, at det foreslås, at alle uredelighedssager behandles af en central uredelighedsmyndighed, Nævnet for Videnskabelig Uredelighed, og at lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed. Det er samme sted fremhævet, at henset til alvorligheden af uredelighedssager og den indgribende virkning en afgørelse om videnskabelig uredelighed

kan have for de involverede forskere, at det er vigtigt, at sådanne sager behandles ensartet, og at loven forventes at bidrage hertil ved at samle kompetencen til at behandle sager om videnskabelig uredelighed hos Nævnet for Videnskabelig Uredelighed.

Det fremgår endvidere af lovbemærkningerne til § 4, stk. 1, blandt andet, at bestemmelsen "fastlægger den såkaldt saglige kompetence for Nævnet for Videnskabelig Uredelighed, dvs. fastlæggelsen af, hvilke typer sager nævnet kan behandle", og at bestemmelsen skal ses i sammenhæng med lovens § 19, idet hensigten med de to bestemmelser er at fastlægge, at alle sager om videnskabelig uredelighed skal behandles af nævnet, mens tilfælde af tvivlsom forskningspraksis skal behandles af forskningsinstitutionerne.

Lovens § 3, stk. 2, nr. 1 bestemmer, at der ikke foreligger videnskabelig uredelighed i tilfælde af fabrikering, forfalskning og plagiering, som kun har haft ringe betydning ved planlægningen, gennemførelsen eller rapporteringen af forskningen.

Anvendelsen af og vurderingen i henhold til lovens § 3, stk. 2, nr. 1, forudsætter, at der tages stilling til, om der foreligger fabrikering, forfalskning eller plagiering i det videnskabelige produkt.

Vurderinger i henhold til lovens § 3, stk. 2, nr. 1, indgår i alle nævnets realitetsafgørelser, og det har vist sig, at der er tale om konkrete vurderinger, der for at sikre en sammenhængende praksis forudsætter adgang til og overblik over alle sager.

Det er i øvrigt nævnets opfattelse, at hensynet til dansk forsknings internationale omdømme, herunder de danske regler om videnskabelige uredelighed, er et vigtigt hensyn ved fortolkningen af loven.

På denne baggrund finder nævnet, at det ikke vil være muligt inden for lovens rammer at overlade vurderingen i henhold til lovens § 3, stk. 2, nr. 1, til forskningsinstitutionerne.

Med hensyn til forskningsinstitutionernes undladelse af at oversende sager, hvor det er åbenlyst, at der ikke er tale om fabrikering, forfalskning og plagiering på trods af anmeldelsens anvendelse af disse termer henviser nævnet til, at det fremgår af lovens § 10, stk. 3, at en forskningsinstitution har pligt til at indgive anmeldelse, hvis der er begrundet mistanke om, at der i en konkret sag ved forskningsinstitutionen foreligger videnskabelig uredelighed omfattet af nævnets kompetence. Det følger heraf, at tilfælde, hvor der ikke foreligger begrundet mistanke om videnskabelig uredelighed, ikke skal sendes til nævnet. Nævnet understreger, at det altid er muligt at drøfte med nævnet, om et tilfælde falder ind under nævnets kompetence.

Nævnet er meget opmærksom på sine sagsbehandlingstider og arbejder målrettet for at nedbringe dem. I nævnets årsberetning for 2019 er det fremhævet, at Nævnets formand og sekretariat i 2019 har afholdt møder med forskningsinstitutioners praksisudvalg og disse udvalgs sekretariater, og at temaet særligt har været samarbejdet mellem nævnet og forskningsinstitutionerne, herunder navnlig institutionernes forberedelse og oversendelse af sager til nævnet. Dette har navnlig været for at styrke grundlaget for nævnets sagsbehandling og dermed

nedbringe sagsbehandlingstiderne. Endvidere mødtes nævnets formand med repræsentanter for Danske Universiteter for at drøfte nævnets sagsbehandlingstider, og det er aftalt, at der indtil videre afholdes et årligt møde mellem nævnets formand og Danske Universiteter med henblik på at udvikle samarbejdet mellem nævnet og universiteterne.

Som led i at nedbringe sagsbehandlingstiderne har nævnet internt lavet nogle såkaldte "hurtige linjer" for bestemte typer af sager, og det er en hjælp for nævnet, hvis universitetet, der oversender en sag, anfører, om sagen efter universitetets opfattelse kan rejse spørgsmål om en eventuel uredeligheds betydning, jf. lovens § 3, stk. 2, nr. 1.

3. Sager afgjort i 2020

I perioden fra 1. januar 2020 til 31. december 2020 har nævnet truffet afgørelse i 20 sager, herunder tre sager indbragt i 2018, 15 sager indbragt i 2019 og to sager indbragt i 2020.

3.1 Afgørelse af 3. februar 2020 – Sag nr. 2018-13

Realitetsafgørelse. Plagiering. Videnskabelig uredelighed.

Nævnet afgjorde, at anmeldte i syv tilfælde havde brugt tekst fra forskellige kilder uden at kreditere disse. Navnlig under hensyn til antallet af tilfælde fandt nævnet, at anmeldte ved grov uagtsomhed havde tilegnet sig teksterne uden retmæssig kreditering. Det kunne konkret ikke føre til en anden vurdering, at anmeldte nogle steder i sin tekst havde tilføjet enkelte ord, der ikke indgik i den anførte kilde. I to tilfælde fandt nævnet, at anmeldte retmæssigt havde krediteret kilderne. Særligt vedrørende det ene af de to tilfælde bemærkede nævnet, at anmeldte uden retmæssig kreditering havde brugt tekst fra et selvstændigt videnskabeligt produkt, som anmeldte havde skrevet med andre forfattere. Efter de foreliggende oplysninger om praksis på fagområdet fandt nævnet imidlertid, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag til at fastslå, at anmeldte i det pågældende tilfælde havde handlet med forsæt eller groft uagtsomt.

Nævnet besluttede i øvrigt at orientere forskningsinstitutionen om nævnets afgørelse, jf. lovens § 16, stk. 2, nr. 2.

3.2 Afgørelse af 4. februar 2020 – Sag nr. 2018-20

Realitetsafgørelse. Plagiering. Ikke videnskabelig uredelighed.

Nævnet fandt, at anmelder og anmeldtes produkt behandlede det samme emne, men at der var tale om en så generel idé, at der ikke umiddelbart kunne være tale om plagiat. Nævnet lagde bl.a. vægt på, at det fremgik af både anmelders produkt og anmeldtes produkt, at det sammenfaldende emne var behandlet flere gange i litteraturen forud for udgivelserne. Nævnet lagde endvidere vægt på, at anmeldte med sit produkt tydeligt havde gjort opmærksom på, at produktet ville tage udgangspunkt i og udvikle nogle af de resultater, som anmelder havde fremlagt i sit produkt. Nævnet bemærkede, at videnskabelig uredelighed ikke omfatter spørgsmål om forskningskvaliteten af et videnskabeligt produkt.

3.3 Afgørelse af 6. februar 2020 – Sag nr. 2019-05

Realitetsafgørelse. Forfalskning, fabrikering og plagiering. Ringe betydning. Ikke videnskabelig uredelighed.

Nævnet lagde til grund, at anmeldte i tilfælde nr. 1 og 3-6 efter anmelders opfattelse til lagde en kilde en anden opfattelse eller betydning, end hvad anmelder mente var korrekt. Nævnet fremhævede, at uenigheder om forskningens konklusioner eller de anvendte metoder m.v. ikke kan betragtes som videnskabelig uredelighed. Endvidere fremhævede nævnet, at det ikke forholder sig til, om de fremsatte teorier og resultater i det videnskabelige produkt er rigtige ud fra en forskningsfaglig og videnskabelig bedømmelse, og at nævnet ikke foretager kvalitetsbedømmelse af det videnskabelige produkt. Nævnet fandt i øvrigt ikke grundlag for at fastslå, at der var tale om fabrikation eller forfalskning. I ét tilfælde lagde nævnet vægt på, at der var tale om et sprogligt sammenfald mellem tre sætninger i anmeldtes produkt og kilden, og fandt – efter en vurdering af sætningernes betydning i anmeldtes produkt – at anvendelsen af kilden uden retmæssig kreditering kun havde haft ringe betydning ved rapporteringen af forskningen.

Nævnet vurderede i øvrigt, at sagen kunne indeholde forhold om tvivlsom forskningspraksis og oversendte den derfor til forskningsinstitutionen til videre behandling, jf. lovens § 17.

3.4 Afgørelse af 7. februar 2020 - Sag nr. 2019-01

Realitetsafgørelse. Plagiering. Ikke videnskabelig uredelighed.

Sagen omhandlede en artikel, der var indgivet som bidrag til en videnskabelig konference. Artiklen angav blandt andre anmeldte og en ph.d.-studerende som forfattere. Da produktet blev offentliggjort, var anmeldte hovedvejleder for den ph.d.-studerende. I sag 2018-03 fastslog nævnet, at den ph.d.-studerende i sin afhandling i en række tilfælde havde plagieret og dermed havde handlet videnskabeligt uredeligt.

Nævnet lagde vægt på, at der i produktet, som anmeldte var medforfatter til, i en række tilfælde var brugt tekst fra forskellige kilder uden at kreditere disse. Nævnet fandt samlet, at anmeldte ikke havde handlet med forsæt eller groft uagtsomt. Ved vurderingen af anmeldtes tilregnelser lagde nævnet vægt på en medforfattererklæring og anmeldtes oplysninger om den sidste del af vejledningen af den ph.d.-studerende. Endvidere lagde nævnet vægt på at anmeldte, da han opdagede plagiering i produktet, instruerede den ph.d.-studerende om at trække produktet tilbage og indlevere en ny udgave, og at den ph.d.-studerende herefter gjorde dette.

Nævnet vurderede i øvrigt, at sagen kunne indeholde forhold om tvivlsom forskningspraksis og oversendte den derfor til forskningsinstitutionen til videre behandling, jf. lovens § 17.

3.5 Afgørelse af 7. februar 2020 - Sag nr. 2019-02

Realitetsafgørelse. Plagiering. Ikke videnskabelig uredelighed.

Sagen omhandlede en artikel, der var indgivet som bidrag til en videnskabelig konference. Artiklen angav blandt andre anmeldte og en ph.d.-studerende som forfattere. Da

produktet blev offentliggjort, var anmeldte bivejleder for den ph.d.-studerende. I sag 2018-03 fastslog nævnet, at den ph.d.-studerende i en række tilfælde i sin afhandling havde plagieret og dermed havde handlet videnskabeligt uredeligt. I sag 2019-01, se ovenfor, var anmeldte den ph.d.-studerendes hovedvejleder.

Nævnet lagde til grund, at der i produktet, som anmeldte var medforfatter til, i en række tilfælde var brugt tekst fra forskellige kilder uden at kreditere disse. På grundlag af en medforfattererklæring og anmeldtes oplysninger om forløbet i forbindelse med udarbejdelsen af produktet og oplysningerne i sag 2019-01 om den sidste del af vejledningen af den ph.d.-studerende, fandt nævnet samlet, at anmeldte ikke havde handlet med forsæt eller groft uagtsomt.

Nævnet vurderede i øvrigt, at sagen kunne indeholde forhold om tvivlsom forskningspraksis og oversendte den derfor til forskningsinstitutionen til videre behandling, jf. lovens § 17.

3.6 Afgørelse af 10. februar 2020 - Sag nr. 2018-14

Realitetsafgørelse. Plagiering. Videnskabelig uredelig.

Nævnet lagde til grund, at anmelder og anmeldte i en periode samarbejdede om flere videnskabelige produkter. Endvidere lagde nævnet til grund, at anmelder og anmeldte i 2015 – efter offentliggørelse af produkt nr. 1 – holdt et møde, der navnlig drejede sig om, hvorvidt anmeldte havde krediteret anmelder retmæssigt. For så vidt angår tilfælde nr. 1-8, som omhandlede produkt nr. 1, fandt nævnet efter en konkret vurdering af sagens oplysninger, at der ikke var tilstrækkeligt sikkert grundlag for at fastslå, at anmeldte ved offentliggørelsen handlede med forsæt eller groft uagtsomt. Nævnet afgjorde, at anmeldte havde plagieret i tilfælde nr. 9-10 og 12. Nævnet lagde herved til grund, at anmeldte i tilfældene, der alle vedrørte anmeldtes brug af tekst fra selvstændige videnskabelige produkter, som anmeldte havde skrevet sammen med anmelder, i hvert fald ved grov uagtsomhed, havde tilegnet sig resultater og tekst uden at kreditere retmæssigt. Nævnet lagde herved til grund, at det efter mødet i 2015 var klart for anmeldte, at anmeldtes anvendelse af tekster fra kilder, som anmelder var medforfatter til, forudsatte retmæssig kreditering af anmelder.

Nævnet vurderede i øvrigt, at tilfælde nr. 11 kunne indeholde forhold om tvivlsom forskningspraksis og oversendte derfor sagen til forskningsinstitutionen til videre behandling, jf. lovens § 17.

3.7 Afgørelse af 14. februar 2020 - Sag nr. 2019-03

Realitetsafgørelse. Forfalskning. Ikke videnskabelig uredelig.

Anmeldelsen angik uregelmæssigheder i billedokumentation i fire produkter, som anmeldte er sidsteforfatter til, publiceret i perioden 2012-2015. Som led i nævnets vurdering af den hævdede billedmanipulation blev der indhentet ekspertbistand. Nævnet fandt, at forskningen i tilfælde nr. 2, 3 og 4 fremstod misvisende. Henset til misvisningens placering i og betydningen for det videnskabelige produkt fandt nævnet, at den kun havde haft ringe betydning for rapporteringen af forskningen. Nævnet fandt, at

forskningen i tilfælde nr. 1 ikke fremstod misvisende. Nævnet afgjorde, at der ikke var grundlag for at fastslå, at anmeldte i nogle af tilfældene havde handlet med forsæt eller groft uagtsomt.

3.8 Afgørelse af 21. februar 2020 - Sag nr. 2019-18

Formalitetsafgørelse. Forfatterskabstvist. Afvisning af realitetsbehandling.

Nævnet lagde vægt på, at der efter de foreliggende oplysninger i sagen var tale om en forfatterskabstvist mellem anmelder og anmeldte. Nævnet fandt derfor, at sagen måtte formodes ikke at kunne føre til en afgørelse om videnskabelig uredelighed. Nævnet afviste derfor at realitetsbehandle sagen.

3.9 Afgørelse af 17. april 2020 - Sag nr. 2019-09

Realitetsafgørelse. Plagiering. Ringe betydning. Selvplagiering. Ikke videnskabelig uredelighed.

Nævnet afgjorde, at der i ét tilfælde var brugt tekst fra en artikel, som anmeldte havde skrevet sammen med en medforfatter. Nævnet vurderede konkret, at der var tale om selvplagiering. Nævnet lagde vægt på, at det fremgik af en erklæring fra medforfatteren, at anmeldte havde skrevet den pågældende artikel som ansat, og at medforfatteren, som var anmeldtes daværende chef, foretog den efterfølgende kvalitetssikring. Nævnet lagde vægt på oplysningerne om de omstændigheder, som arbejdet med artiklen blev gennemført under, og fordelingen af arbejdet mellem anmeldte og medforfatteren. Vedrørende fire andre tilfælde fandt nævnet, at anmeldte havde tilegnet sig tekst fra forskellige kilder uden retmæssig kreditering af disse, og at anmeldte derfor havde plagieret. Nævnet fandt efter en konkret vurdering, at plagieringen kun havde haft ringe betydning ved planlægningen, gennemførelsen og rapporteringen af forskningen. Ved vurderingen af plagieringens betydning lagde nævnet navnlig vægt på, at plagieringen fandtes i kapitler, som måtte betegnes som produktets indledende og metodiske afsnit.

Nævnet vurderede i øvrigt, at sagen kunne indeholde forhold om tvivlsom forskningspraksis og oversendte den derfor til forskningsinstitutionen til videre behandling, jf. lovens § 17.

3.10 Afgørelse af 21. april 2020 - Sag nr. 2020-08

Formalitetsafgørelse. Ikke et videnskabeligt produkt.

Sagen drejede sig om data i journalnotater og andre beskrivelser fra en region. Nævnet afgjorde, at sagen ikke var omfattet af nævnets kompetence, idet sagen ikke drejede sig om et videnskabeligt produkt. Nævnet afviste derfor at realitetsbehandle sagen i henhold til lovens § 13, nr. 1.

3.11 Afgørelse af 3. maj 2020 - Sag nr. 2019-04

Realitetsafgørelse. Plagiering. Videnskabelig uredelighed.

Nævnet lagde til grund, at de anmeldte i et produkt havde tilegnet sig data fra anmelders feltrapport, speciale og magisterforelæsning. Nævnet vurderede, at de anmeldte havde fremstillet det sådan i deres produkt, at det var de anmeldte, der havde udført dataindsamlingen. Derved fandt nævnet, at der skete en vildledning om de anmeldtes egen indsats. Det kunne ikke føre til en anden vurdering, at de anmeldte i produktets afsnit *Acknowledgement* henviste til anmelder, idet henvisningen ikke ændrede vedtrykket af, at data var indsamlet af de anmeldte. Henset til, at de tilegnede data i det væsentlige dannede grundlaget for de anmeldtes produkt, fandt nævnet, at plagieringen ikke havde haft ringe betydning ved planlægningen, gennemførelsen eller rapporteringen af forskningen. Nævnet vurderede, at en aftale mellem anmelder og anmeldte ikke gav tilladelse til brug af anmelders data i det omfang og på den måde, som anmeldte havde anvendt anmelders data, og fandt, at de anmeldte havde handlet i hvert fald groft uagtsomt.

Nævnet besluttede i øvrigt at orientere forskningsinstitutionen om nævnets afgørelse, jf. lovens § 16, stk. 2, nr. 2.

3.12 Afgørelse af 3. maj 2020 - Sag nr. 2019-06

Realitetsafgørelse. Plagiering. Videnskabelig uredelighed.

Nævnet afgjorde, at anmeldte i en række tilfælde havde brugt tekst fra forskellige kilder uden at kreditere disse. Nævnet lagde vægt på, at de tilegnede tekster havde et antal og omfang og indgik på en sådan måde i produktets enkelte afsnit, at de ikke kunne karakteriseres som værende af ringe betydning. Det kunne ikke føre til en anden vurdering, at anmeldte i nogle af de omhandlede tilfælde havde henvist til den plagierede kilde, idet henvisningen i disse tilfælde fremstod sådan, at den alene vedrørte en lille del af det samlede plagierede tekststykke. Nævnet lagde endvidere vægt på, at anmeldte i forbindelse med sin første indlevering af ph.d.-afhandlingen til forskningsinstitutionen blev gjort bekendt med, at produktet havde utilstrækkelige og mangelfulde henvisninger, og at anmeldte i den forbindelse udtrykte, at han beklagede sine forsømmelser. På den baggrund og under hensyn til de tilegnede teksters antal og omfang fandt nævnet, at anmeldte med forsæt havde plagieret.

Nævnet besluttede i øvrigt at orientere forskningsinstitutionen om nævnets afgørelse, jf. lovens § 16, stk. 2, nr. 2.

3.13 Afgørelse af 13. maj 2020 - Sag nr. 2019-07

Realitetsafgørelse. Plagiering og forfalskning. Ikke videnskabelig uredelighed.

Nævnet vurderede, at de anmeldte i tilfælde nr. 1-5 ikke havde plagieret, idet de pågældendes fotografier i sig selv ikke udtrykte en ide, proces eller et resultat, der kunne tilskrives anmelder, eller havde noget videnskabeligt indhold i øvrigt. I tilfælde nr. 6 vurderede nævnet, at dataene i en tabel i produktet ikke udtrykte en ide, proces eller et resultat, der kunne tilskrives anmelder, hvorfor de anmeldte heller ikke i dette tilfælde havde plagieret. Nævnet vurderede endvidere, at uanset at forskningen i tilfælde nr. 7-8 fremstod misvisende, var der ikke det fornødne grundlag for at fastslå, at de anmeldte havde handlet forsætligt eller groft uagtsomt.

Nævnet vurderede i øvrigt, at sagen kunne indeholde forhold om tvivlsom forskningspraksis og oversendte den derfor til forskningsinstitutionen til videre behandling, jf. lovens § 17.

3.14 Afgørelse af 28. maj 2020 - Sag nr. 2020-09

Formalitetsafgørelse. Ikke et videnskabeligt produkt.

Nævnet afgjorde, at der ikke var tale om et videnskabeligt produkt og lagde vægt på, at anmeldtes produkter bestod af to artikler, som var placeret under fanen *Nyheder* på anmeldtes hjemmeside. Artiklerne var ikke fagfællebedømt, anvendte flere steder interviewform og fremstod efter nævnets vurdering som populærvidenskabelig nyhedsformidling.

3.15 Fem afgørelser af 10. juli 2020 - Sag nr. 2019-08, 2019-21, 2019-22, 2019-23 og 2019-24

Realitetsafgørelser. Plagiering. Videnskabelig uredelighed.

Sagen angik i alt fem anmeldelser vedrørende det samme produkt og i alt fem forskere, som var forfattere til produktet. I 23 tilfælde vurderede nævnet, at der var brugt tekst fra forskellige kilder uden retmæssig kreditering. Nævnet fandt, at førsteforfatteren med forsæt havde tilegnet sig teksterne uden retmæssig kreditering og lagde herved vægt på tilfældenes karakter og antal, at førsteforfatteren havde erkendt at have plagieret i et vist omfang, samt oplysningerne om, at han selv havde udarbejdet hele produktets indhold. Nævnet fandt, at tilfældene ikke havde haft ringe betydning ved rapporteringen af forskningen. På den baggrund afgjorde nævnet, at førsteforfatteren havde handlet videnskabeligt uredeligt. Efter oplysningerne om de øvrige forfatters rolle i forbindelse med udarbejdelsen og indsendelsen af produktet til tidsskriftet afgjorde nævnet efter en konkret vurdering, at der ikke var det fornødne grundlag for at fastslå, at de øvrige forfattere havde handlet forsætligt eller groft uagtsomt.

Nævnet besluttede i øvrigt at orientere forskningsinstitutionen og udgiveren af det tidsskrift, hvor anmeldtes produkt var søgt indleveret til offentliggørelse, om nævnets afgørelse, jf. lovens § 16, stk. 2, nr. 2 og nr. 4.

3.16 Afgørelse af 28. august 2020 - Sag nr. 2019-11

Realitetsafgørelse. Plagiering. Videnskabelig uredelighed.

Nævnet lagde vægt på, at anmeldte i otte tilfælde havde brugt tekst fra en kilde uden kreditering af denne og fandt på den baggrund, at anmeldte havde plagieret. Under hensyn til antallet af tilfælde og de enkelte tilfældes karakter og omfang fandt nævnet, at anmeldte i hvert fald ved grov uagtsomhed havde tilegnet sig teksterne uden retmæssig kreditering. Anmeldtes oplysninger om sin arbejdsform og om sine forhold før indleveringen af produktet, herunder bl.a. at anmeldte ved en fejltagelse havde indleveret en forkert version af produktet til forskningsinstitutionen, kunne ikke føre til en anden vurdering. Henset til omfanget af plagieringen, navnlig teksten i produktets afsluttende kapital, fandt nævnet, at plagieringen ikke havde haft ringe betydning ved rapporteringen af forskningen.

3.17 Afgørelse af 5. oktober 2020 - Sag nr. 2019-10

Realitetsafgørelse. Plagiering. Videnskabelig Uredelighed.

Nævnet vurderede, at anmeldte i 11 tilfælde havde brugt tekst fra forskellige kilder, herunder ved parafrasering, uden at kreditere disse. Nævnet fandt, under hensyn til antallet af tilfælde og de enkelte tilfældes karakter og omfang, at anmeldte i hvert fald ved grov uagtsomhed havde tilegnet sig teksterne uden retmæssig kreditering. Nævnet vurderede, at plagieringen ikke havde ringe betydning ved rapporteringen af forskningen og lagde navnlig vægt på tilfældenes placering i anmeldtes produkt, herunder at et tilfælde, som fandtes i kapitlet *Conclusions*, fremstod som en del af anmeldtes egne refleksioner og anbefalinger til fremtidig forskning.

3.18 Afgørelse af 30. oktober 2020 - Sag nr. 2019-15

Realitetsafgørelse. Plagiering. Ringe betydning. Ikke videnskabelig uredelighed.

Sagen drejede sig om udgivelse af en bog og en artikel. Nævnet afgjorde, at anmeldte i syv tilfælde havde brugt tekst fra eksempler i kilden uden retmæssig kreditering. Nævnet fandt, under hensyn til tilfældenes antal og karakter, at anmeldte i hvert fald ved grov uagtsomhed havde tilegnet sig eksemplerne. Det kunne ikke føre til en anden vurdering, at anmeldte i nogle tilfælde i sin tekst alene havde brugt en del af teksten fra et eksempel, eller at anmeldte havde anført, at eksemplerne fra kilden allerede var medtaget i et udkast til bogen, der forelå før kilden. Nævnet fandt dog efter en konkret vurdering, at plagieringen kun havde haft ringe betydning ved rapporteringen af forskningen, hvorfor anmeldte efter nævnets samlede vurdering ikke havde handlet videnskabeligt uredeligt.

Nævnet vurderede i øvrigt, at sagen kunne indeholde forhold om tvivlsom forskningspraksis og oversendte derfor sagen til videre behandling ved forskningsinstitutionen, jf. lovens § 17.

3.19 Afgørelse af 18. november 2020 - Sag nr. 2019-17

Realitetsafgørelse. Plagiering. Videnskabelig uredelighed.

Nævnet lagde vægt på, at anmeldte i 24 tilfælde havde brugt tekst fra forskellige kilder uden kreditering af disse og fandt på den baggrund, at anmeldte i hvert fald ved grov uagtsomhed havde plagieret. Det kunne ikke føre til en anden vurdering, at anmeldte enkelte steder havde henvist til kilderne, idet disse henvisninger måtte forstås som henvisninger, der kun vedrørte begrænsede dele af produktets tekst. Nævnet lagde endvidere vægt på plagieringens omfang, og at de tilegnede tekster fandtes i produktets kapitel 2 og 3, som udgjorde hhv. produktets teorigang og en redegørelse for forhold i et undersøgt geografisk område, samt i kapitel 7, som måtte karakteriseres som et af produktets konkluderende afsnit. Nævnet fandt efter en samlet vurdering, at plagieringen havde et sådan omfang, at den ikke kunne karakteriseres som værende af ringe betydning.

3.20 Afgørelse af 7. december 2020 - Sag nr. 2019-19

Realitetsafgørelse. Plagiering. Ringe betydning. Ikke videnskabelig uredelighed.

Nævnet lagde vægt på, at anmeldte i 15 tilfælde havde brugt tekst fra forskellige kilder uden kreditering af disse, og fandt herefter, uanset anmeldtes oplysninger om tidspres, at anmeldte i hvert fald ved grov uagtsomhed havde tilegnet sig teksterne. Efter en konkret og samlet vurdering fandt nævnet, at plagieringen, uanset antallet af tilfælde, kun havde haft ringe betydning ved rapporteringen af forskningen. Nævnet lagde vægt på, at ni af de omhandlede tilfælde fandtes i produktets indledende afsnit. Endvidere lagde nævnet vægt på, at de øvrige seks tilfælde, som fandtes i produktets afsluttende kapitel, henviste til resultater fremlagt af andre forskere, og at tilfældene ikke fremstod som et resultat af anmeldtes egen forskning.

Nævnet vurderede i øvrigt, at sagen kunne indeholde forhold om tvivlsom forskningspraksis og oversendte den derfor til forskningsinstitutionen til videre behandling, jf. lovens § 17.

4. Aktiviteter vedrørende integritet i forskning

I perioden den 1. januar til 31. december 2020 har der været afholdt en international aktivitet vedrørende integritet i forskning. Disse internationale aktiviteter er af væsentlig betydning for nævnet, da deres slutresultater kan tænkes at få betydning for den fremtidige håndtering af uredelighedssager i Danmark. Det fremgår af bemærkningerne til loven, punkt 3.5.3.1, at nævnets kompetenceområde bør flugte med international praksis, og nævnet tilstræber derfor, at de overordnede rammer for nævnets arbejde er i overensstemmelse med international praksis for håndteringen af uredelighedssager.

Det fremgår af nævnets forretningsorden § 2, stk. 4, at nævnet indgår i relevant internationalt samarbejde om fremme af forskningsintegritet. Nedenfor gennemgås de væsentligste internationale aktiviteter vedrørende integritet i forskning, som nævnet, i den periode, der er omfattet af denne årsberetning, gennem sit sekretariat har deltaget i.

I oktober 2020 deltog sekretariatet i et virtuelt netværksmøde i European Network of Research Integrity Offices (ENRIO). På mødet blev der blandt andet af repræsentanter fra den svenske myndighed *Nämnden för prövning av oredlighet i forskning* holdt et oplæg om det svenske uredelighedssystem, som blev oprettet ved lov i 2020.

ENRIO er et uformelt netværk, der består af 31 medlemsorganisationer fordelt over 23 europæiske lande. Netværkets hovedformål er udveksling af erfaringer og anden information om integritet i forskning. Der afholdes normalt møder to gange årligt.

5. Medlemmer og suppleanter i nævnet

Nævnet for Videnskabelig Uredeligheds medlemmer og suppleanter i perioden for denne årsberetning fremgår af nedenstående tabeller. Nævnet har en formand, der i henhold til lovens § 5, stk. 2, skal være landsdommer.

Tabel 1

Formand for Nævnet for Videnskabelig Uredelighed

Navn	Titel	Beskikkelsesperiode
Jens Hartig Danielsen	Landsdommer, dr.jur., ph.d.	08.11.2017 – 07.11.2021

Tabel 2

Nævnet for Videnskabelig Uredelighed

Medlemmer pr. 1. juli 2017

Navn	Titel	Beskikkelsesperiode
Anders Smith	Programchef, ph.d.	01.07.2017 – 30.06.2021
Anne-Mette Hvas	Professor, ph.d.	01.07.2017 – 30.06.2021
Dorte Hammershøi	Professor, ph.d.	01.07.2017 – 30.06.2021
Hanne Andersen	Professor, ph.d.	01.07.2017 – 30.06.2021
Helle Bødker Madsen	Professor, dr.jur.	01.07.2017 – 30.06.2021
Jørn Hounsgaard	Professor, dr.med.	01.07.2017 – 30.06.2021
Lotte Jensen ¹	Professor, ph.d.	01.07.2017 – 30.06.2021
Ole Kirk	Forskningsdirektør, ph.d.	01.07.2017 – 30.06.2021

Tabel 3

Suppleanter for Nævnet for Videnskabelig Uredelighed

Navn	Titel	Beskikkelsesperiode
Helle Prætorius Øhrwald	Professor, ph.d.	01.07.2017 – 30.06.2021
Henrik Nielsen	Professor, ph.d.	01.07.2017 – 30.06.2021
Janne Rothmar Hermann	Professor, ph.d.	01.07.2017 – 30.06.2021
Jette Koefod	Lektor, ph.d.	01.07.2017 – 30.06.2021
Klemens Kappel	Professor, ph.d.	01.07.2017 – 30.06.2021
Mads Hermansen	Professor, dr.pæd.	01.07.2017 – 30.06.2021
Michael Robdrup Rasmussen	Professor, ph.d.	01.07.2017 – 30.06.2021
Thomas Ploug	Professor, ph.d.	01.07.2017 – 30.06.2021

¹ Orlov pr. oktober 2018. Suppleant Klemens Kappel er indtrådt i nævnet.